

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2013

Částka 36 – čís. 78

Vyhláška o energetické náročnosti budov.

Zpracovává příslušný předpis Evropské unie (Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov) a stanoví nákladově optimální úroveň požadavků na energetickou náročnost budovy pro nové budovy, větší změny dokončených budov, jiné než větší změny dokončených budov a pro budovy s téměř nulovou spotřebou energie, metodu výpočtu energetické náročnosti budovy, vzor posouzení technické, ekonomické a ekologické proveditelnosti alternativních systémů dodávek energie, vzor stanovení doporučených opatření pro snížení energetické náročnosti budovy, vzor a obsah průkazu a způsob jeho zpracování a umístění průkazu v budově. Obsahuje též čtyři přílohy, v nichž se zabývá podrobným hodnocením energetické náročnosti budov.

Účinnost od 1. dubna 2013.

Částka 41 – čís. 90

Sdělení Českého úřadu zeměměřického a katastrálního.

Seznam katastrálních pracovišť katastrálních úřadů, jejich názvy, sídla a územní obvody, ve kterých vykonávají působnost příslušného katastrálního úřadu k 1. dubnu 2013.

Český úřad zeměměřický a katastrální podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění zákona č. 175/2003 Sb., zveřejňuje tímto Seznam katastrálních pracovišť katastrálních úřadů, jejich názvy, sídla a územní obvody, ve kterých vykonávají působnost příslušného katastrálního úřadu.

Vyhlášeno 10. dubna 2013.

Částka 76 – čís. 181

Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 197/2003 Sb., o Plánu odpadového hospodářství České republiky, ve znění nařízení vlády č. 473/2009 Sb.

Platnost Plánu odpadového hospodářství České republiky vyhlášeného v souladu s právem Evropských společenství (především se Směrnicí Rady ze dne 15. července 1975 o odpadech č. 75/442/EHS) se prodlužuje touto změnou do dne 31. prosince 2014.

Účinnost od 1. července 2013.

Částka 78 – čís. 189

Vyhláška o ochraně dřevin a povolování jejich kácení.

Ministerstvo životního prostředí tímto stanoví podle ustanovení § 79 odst. 4 písm. d) a k provedení ustanovení § 8 odst. 3 a 5 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Pro účely této vyhlášky se rozumí zapojeným porostem dřevin soubor dřevin, v němž se nadzemní části dřevin jednoho patra vzájemně dotýkají, prorůstají nebo překrývají, s výjimkou dřevin tvořících stromofadí, pokud obvod kmene jednotlivých dřevin měřený ve výšce 130 cm nad zemí nepřesahuje 80 cm; jestliže některá z dřevin v souboru přesahuje uvedené rozměry, posuzuje se vždy jako jednotlivá dřevina, společenskými funkcemi dřeviny soubor funkcí dřeviny ovlivňujících životní prostředí člověka, jako je snižování prašnosti, tlumení hluku či zlepšování mikroklimatu; mezi společenské funkce patří také funkce estetická, včetně působení dřevin na krajinný ráz a ráz urbanizovaného prostředí, zahradou pozemek u bytového domu nebo u rodinného domu v zastavěném území obce, který je stavebně oplocený a nepřístupný veřejnosti, stromořadím souvislá řada nejméně deseti stromů s pravidelnými rozestupy; chybí-li v některém úseku souvislé řady nejméně deseti stromů některý strom, je i tento úsek považován za součást stromořadí; za stromořadí se nepovažují stromy rostoucí v ovocných sadech a plantážích dřevin.

Účinnost od 15. července 2013.

Informace o právních předpisech sestavil:

Mgr. Igor Najman

ÚÚR

**INFORMACE
Z VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ SOUDŮ
Z OBLASTI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ**

**Rozsudek Krajského soudu v Ostravě
ze dne 17. dubna 2013, sp. zn. 79 A 1/2013-47**

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: VYMEZENÍ PŘESTAVBOVÝCH PLOCH URČENÝCH PRO VÝSTAVBU OBJEKTU MULTIFUNKČNÍHO CENTRA NA MÍSTĚ DOSAVADNÍHO VEŘEJNÉHO PARKOVIŠTĚ U OBCHODNÍHO DOMU. ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ – ZAJIŠTĚNÍ NEZBYTNÝCH PARKOVACÍCH PLOCH ÚZEMNÍM PLÁNEM

§ 18, § 19, § 52 odst. 3 a § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,

§ 2 odst. 5 písm. a), § 6 odst. 1, 2, § 7 odst. 2, § 9 odst. 1 a 3 a § 20 odst. 1 a 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů,

§ 19 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů,

§ 5 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů,

§ 28 odst. 2 písm. c), § 29 odst. 2 písm. c), a § 32 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,

část II. příl. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů,

§ 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

§ 17 odst. 1 písm. b) § 46 a § 48 odst. 1 písm. w) zákona o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů

Krajský soud v Ostravě rozhodl v právní věci navrhovatele, kterým je společnost L. C. S. G, a. s., proti odpůrci, jímž je Statutární město K., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, tak, že Změna č. 9 Územního plánu obce K. v části, pokud jí byla provedena změna funkčního využití části urbanizované zóny centrální (U-C), jejího sektoru ochranného pásma (U-Cb), vymezené tř. 17. listopadu, ul. Karola Šlíwky a ul. Poštovní, tak, že byla vymezena přestavbová plocha 9/P1 určená pro výstavbu objektu multifunkčního centra na místě dosavadního veřejného parkoviště u obchodního domu PRIOR, se zrušuje.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

I. Česká inspekce životního prostředí není *dotčeným orgánem* ochrany ovzduší ve vztahu k průběhu přijímání územního plánu.

Požizovatel územního plánu (obec) nepochybí, pokud nevychází ze stanoviska České inspekce životního prostředí.

II. Pro posouzení, zda určité podání je třeba kvalifikovat jako námitku či pouze jako připomínku, není rozhodná kvalita či obsahové náležitosti podání, nýbrž to, *kdo* předmětné podání učinil.

Jsou-li výhrady proti územnímu plánu vzneseny vlastníkem pozemků a staveb dotčených návrhem zastavitel- ných ploch, musí k nim být bez dalšího přistoupeno *jako k námitkám*.

Pokud tak pořizovatel územního plánu (obec) neučiní, avšak podání řádně věcně projedná, *nemá to vliv* na možnost vlastníka nemovitostí domáhat se soudní ochrany.

Samotnou skutečností *pojmenování* předmětného podání (námitka či připomínka) nedochází k dotčení vlastníka nemovitostí na jeho právech. Rozhodné je, zda vznesená námitka byla řádně projednána a vyhodnocena.

III. Úkolem územního plánování je mimo jiné *vyřešit dopravní obslužnost* ploch občanského vybavení – v tomto případě hovoříme o obchodním domě – tak, aby v územním plánu nebyla plocha, kde je umístěn, vymezena jako plocha občanské vybavenosti bez ohledu na přiměřenou dostupnost, která je vyhodnocena rovněž i z hlediska infrastruktury.

Úkolem územního plánování je přitom vymežit i *odstavné a parkovací plochy* tak, aby byly vymezeny plochy nezbytné k zajištění dopravní přístupnosti ploch občanského vybavení pro maloobchodní prodej.

Zajištění nezbytných parkovacích ploch pro maloobchodní prodej, který předpokládá územní plán, je předmětem územního plánování.

**ZMĚNA ZEMĚDĚLSKÉHO PŮDNÍHO FONDU
S OBJEKTY PRO INDIVIDUÁLNÍ REKREACI
NA PLOCHY HROMADNÉ REKREACE A NA PLO-
CHU KOMUNIKACE A PROSTRANSTVÍ MÍST-
NÍHO VÝZNAMU. ODŮVODNĚNÍ OPATŘENÍ
OBCENÉ POVAHY A DÍLČÍ ZMĚNA FUNKČNÍHO
VYUŽITÍ ÚZEMÍ**

§ 2 odst. 1 písm. j), § 4 odst. 2, § 18, § 19, § 43 až 46, § 47 až 49, § 50 až 54 a § 55 odst. 2, 3, 4 a 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, příloha č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů, § 68 odst. 3, § 154, a § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, § 10i odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů

Krajský soud v Brně rozhodl v právní věci navrhovatelů, kterými jsou Z. H. a E. H., proti odpůrci, jímž je Statutární město B., o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2009 – „Změny Územního plánu města B. 2006-I-22, soubor a změna B30/03-II“ vydaného Zastupitelstvem Statutárního města B. dne 19. května 2009 a to v části dílčí změny B15/06-1, tak, že výše citovanou část dílčí změny zrušil.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. *Přiměřené použití* ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu nelze vykládat jako „omezené použití“.

Přiměřené použití je třeba vykládat tak, že v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.

I přes koncepční charakter opatření obecné povahy musí být z jeho odůvodnění zřejmé to, proč je k určité změně funkčních ploch území přístupováno a na základě jakých podkladů, a to bez ohledu na to, o jakou změnu funkčních ploch jde.

Výše popsané náležitosti odůvodnění musejí přitom být obsaženy ve vztahu ke všem výrokům opatření obecné povahy – musejí tedy být konkrétně odůvodněny *všechny jednotlivé dílčí změny*.

Pokud se opatření obecné povahy skládá z *desítek rozličných změn funkčního využití území*, které spolu vzájemně nesouvisí a nacházejí se v různých částech obce, v různých katastrálních územích – *každá z jednotlivých dílčích změn* musí být důkladně odůvodněna.

Základní odůvodnění změny funkčního využitím území *musí být* přitom v opatření obecné povahy *obsaženo vždy*, a to bez ohledu na to, zda k takovéto změně byly uplatněny námítky a připomínky.

Takový požadavek je zcela souladný se smyslem dobré správy a transparentnosti veřejné správy.

Z každého aktu veřejné správy (tedy i z územního plánu) musí být zřejmé, proč je vydáván. V případě změny územního plánu musí být patrné, proč k ní bylo přistoupeno, proč nevyhovuje stávající stav, co vedlo obec ke změně funkčního využití území, k vybudování přístupové komunikace.

Soud zastává názor, že i příští generace mají právo vědět, proč k určité *změně funkčního využití území* v určité době došlo.

Procesní pasivita dotčených osob, které nepodaly k navrhované změně námítky, *neuměňuje povinnost* pořizovatele územního plánu (obce) změnu územního plánu řádně odůvodnit.

- II. *Zastavitelnou plochou* (tj. plochou, která je vymezena k zastavění) je taková plocha, která je primárně určena k zastavění, a nikoli plocha, na níž lze za určitých značně omezujících podmínek umístit nějakou stavbu.

Zastavitelnou plochou je tedy plocha která je určena k zastavění a kde je výstavba předpokládána, je běžná a zpravidla i žádoucí.

- III. Územní plán není institut, kterým by mohlo dojít k *zařazení určité komunikace* do kategorie místní či účelové komunikace.

S ohledem na koncepčnost územního plánu a na ustanovení zákona o pozemních komunikacích, která stanoví, kdy se určitá komunikace stane místní nebo účelovou, *nelze po obci požadovat*, aby se – byť v rámci budoucích úvah – vyslovoval k tomu, zda by určitá komunikace měla být zařazena do určité kategorie, neboť tuto skutečnost zpravidla nemůže nijak ovlivnit a ani předvídat.

**Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem
ze dne 10. prosince 2012, sp. zn. 40 A 1/2012–75**

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: ÚPRAVA REGULATIVU PRO VÝROBNÍ PLOCHU A SKLADOVÁNÍ V ÚZEMNÍM PLÁNU. NÁMITKY A PŘIPOMÍNKY PROTI NÁVRHU OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY

§ 6 odst. 5 písm. c), § 43 odst. 4, § 47 odst. 1, 2, 4 a 5, § 52 odst. 1 až 3, § 53 odst. 1 a § 54 odst. 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 172 odst. 1 a 5 a § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v právní věci navrhovatele, kterým je společnost C. G., a. s., proti odpůrci, jímž je obec S., v řízení o návrhu na zrušení obecné povahy – změna č. 2 územního plánu obce S. ze dne 22. září 2009, č. j. 709/2009, tak, že onu předmětnou část opatření zrušil.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Nestačí, tvrdí-li vlastník nemovitosti, jenž brojí proti územnímu plánu, že opatření obecné povahy či procedura vedoucí k jeho vydání jsou nezákonné, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry.

Ten, kdo je *aktivně legitimován k návrhu*, může tvrdit i porušení svých procesních práv v rámci průběhu tvorby územního plánu, jestliže je představitelné, že toto porušení mohlo mít za následek dotčení těch jeho hmotných práv, od kterých se odvíjí aktivní legitimize.

K přípustnosti návrhu však vlastníku nemovitosti nepostačí, aby namítal porušení procedurálních pravidel, které by mohlo sice objektivně vést k nezákonnosti opatření obecné povahy, avšak nikterak nemohlo způsobit, že tato nezákonnost se dotkla jeho právní sféry.

Přípustnost návrhu je dána tím, že majitel nemovitosti tvrdí zkrácení svých vlastních práv, přičemž nemá oprávnění podat *actio popularis* (tedy oprávnění podat návrh na zahájení soudního jednání v záležitosti týkající se veřejného zájmu).

Bude záležet vždy na posouzení konkrétního případu v rámci posuzování přípustnosti návrhu, zda tvrzení navrhovatele o určitém porušení procedury vedoucí k přijetí opatření obecné povahy jsou taková, že a priori vylučují možnost, že by se takové porušení mohlo projevit v jeho právní sféře.

Platí zde, že v pochybnostech je nutno se přiklonit k přípustnosti soudní ochrany.

- II. Z ustanovení § 54 odst. 2 a 3 stavebního zákona plyne, že zastupitelstvo obce je oprávněno o předloženém návrhu územního plánu či jeho změny rozhodnout třemi taxativně vymezenými způsoby:
 - může návrh schválit, tj. vydat územní plán nebo jeho změnu,
 - může jej vrátit pořizovateli s pokyny k úpravě a novému projednání,
 - může návrh zamítnout.

Není však možné, aby zastupitelstvo samo předložený návrh měnilo, doplňovalo nebo schválilo s výhradou či s pokyny k jeho další úpravě.

- III. Rozhodujícím měřítkem, podle kterého je podání, jež obsahuje výhrady proti návrhu opatření obecné povahy kvalifikováno jako připomínka nebo námitka (ve shodě s ustanovením § 172 odst. 5 správního řádu), není kvalita či obsahové náležitosti tohoto podání, nýbrž to, *kdo výhrady vnesl.*

Pokud jsou tedy výhrady proti územnímu plánu vzneseny vlastníkem nemovitostí, které jsou dotčeny návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a zastavitelných ploch, popřípadě též zástupcem veřejnosti (v souvislosti s ustanovením § 52 odst. 2 stavebního zákona), musí k nim být bez dalšího přistoupeno jako k námitkám.

**Rozsudek Krajského soudu v Ostravě
ze dne 5. března 2013, sp. zn. 79 A 2/2012–39**

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: VYMEZENÍ PLOCHY VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ A VEŘEJNÉ ZELENĚ. ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: NÁMITKA K NÁVRHU ÚZEMNÍHO PLÁNU A ODŮVODNĚNÍ ROZHODNUTÍ O NÁMITCE

§ 6 odst. 5 písm. c), § 101 a § 170 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 68 odst. 3, § 172 odst. 4 a 5, § 173 odst. 1 a § 174 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,
§ 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

Krajský soud v Ostravě rozhodl v právní věci navrhovatele, kterým je společnost C., a. s., proti odpůrci, jímž je město Š., v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2011 ze dne 22. září 2011, kterým byl vydán územní plán města Š., tak, že výše citované opatření obecné povahy zrušil v částech následujících:

- a) vymezení plochy 424 (veřejné prostranství – veřejná zeleň – rozvojová plocha změny v krajíně) na pozemcích p. č. 1570/4, 1496/2 a 1495/3, vše v katastrálním území města Š.;

- b) vymezení plochy 433 (veřejné prostranství – veřejná zeleň – rozvojová plocha změny v krajině) na pozemcích p. č. 1570/4, 1586/7, 1586/8, a st. 6260/1, vše v katastrálním území města Š.;
- c) vymezení plochy K 89 (nadregionální biokoridor) na pozemcích p. č. 1506/1, 1506/2, 1507/1, 1507/2, 1507/3, 1526, 1495/3, 1496/2, 1570/4, 1586/7, 1586/8 a st. 6260/1, vše v katastrálním území města Š.;
- d) vymezení plochy PP-16 (veřejně prospěšná opatření) na pozemcích p. č. 1507/1, 1507/2, 1507/3 a 1526, vše v katastrálním území města Š.
- a
- e) vymezení plochy PP-17 (veřejně prospěšná opatření) na pozemcích p. č. 1495/3, 1496/2, 1570/4 a st. 6260/1, vše v katastrálním území města Š.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Podmínkou *zákonosti* jakéhokoli územního plánu je, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývajících mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetnějším ze způsobů, jež vedou ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu).
- II. Dodatečná argumentace pořizovatele územního plánu (obce), která je uvedena ve vyjádření k návrhu na zrušení části opatření obecné povahy nemůže být relevantním tvrzením, neboť není *způsobilá nahradit* odůvodnění jeho rozhodnutí.

Dle ustálené judikatorní praxe správních soudů k *dodatečným vyjádřením* správních orgánů učiněných v rámci soudního přezkumu, jimiž se snaží doplnit chybějící argumentaci či jiné nedostatky, které byly učiněny v rámci správního řízení, soud není oprávněn přihlížet.

Není možné, aby pořizovatel územního plánu (obec) vypořádal námitku jako nedůvodnou prostým odkazem na *zásady územního rozvoje*, jakožto nadřazenou územně plánovací dokumentaci.

Je nepochybné, že zásady územního rozvoje jsou závazným podkladem při tvorbě územního plánu, nicméně konkrétní námitku vlastníka nemovitosti nelze vypořádat pouhým obecným odkazem na tento dokument.

Navíc tvrzení, že s obsahem zásad územního rozvoje se mohl vlastník nemovitostí seznámit již v předchozích fázích projednání, je nepřijatelné.

Odkaz na odůvodnění územního plánu je rovněž nepřijatelný, neboť odůvodnění rozhodnutí o námitce *musí obstat samo o sobě* a rozhodnutí o námitce musí představovat kompaktní celek výroku a odůvodnění rozhodnutí.

Nelze připustit, aby chybějící odůvodnění rozhodnutí o námitce nebo nedostatečné odůvodnění *bylo nahrazováno odůvodněním samotného* opatření obecné povahy.

- III. Zásadním kritériem, podle kterého je podání, jež obsahuje výhrady proti návrhu územního plánu, *kvalifikováno jako připomínka nebo námitka* (v souladu s ustanovením § 172 odst. 4 a 5 správního řádu), není kvalita či obsahové náležitosti tohoto podání, nýbrž to, kdo výhrady vznesl.

Všechny *výhrady* uplatněné navrhovatelem jakožto privilegovanou osobou (ve smyslu s ustanovením § 52 odst. 2 stavebního zákona) jsou proto *námitkami* a jako s takovými je nutno s nimi naložit.

Výhrady osoby, jež je oprávněna podat námitky dle ustanovení § 52 odst. 2 stavebního zákona vůči návrhu územního plánu není možné tříditi na ty, kterými se obec *musí zabývat důkladněji* a rozhodnout o nich, a ostatními, kterými se může zabývat pouze povrchně.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. září 2012, sp. zn. 66 A 2/2012-244

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY: VYMEZENÍ PLOCHY PRO ZASTAVĚNÍ BYTOVÝMI DOMY VE ZMĚNĚ ÚZEMNÍHO PLÁNU. VYVAŽOVÁNÍ RŮZNORODÝCH ZÁJMŮ S OHLEDEM NA ZÁJEM VEŘEJNÝ

§ 5 odst. 6, § 6 odst. 5 písm. a) a odst. 6, § 18, § 19 odst. 1 písm. f), § 36 odst. 1, § 53 odst. 1 a § 55 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,

§ 172 odst. 5 a § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

část II odst. 1 odst. 1 písm. c) přílohy č. 7 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění vyhlášky č. 458/2012 Sb.,

Metodický pokyn Ministerstva životního prostředí ze dne 1. října 1996 č. OOLP/1067/96,

čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod

Krajský soud v Brně rozhodl v právní věci navrhovatele, kterými jsou J. V., Z. K., J. M. a M. S., proti odpůrci, jímž je obec M., v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Změna č. 9 územního plánu obce M., schválené usnesením zastupitelstva obce M. č. 4. 6./2011 ze dne 27. října 2011 tak, že návrh zamítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Skutečnost, že vlastník nemovitostí v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo její části neuplatnil námitky či připomínky *ve fázích přípravy* územního plánu jej nezbavuje práva takový návrh podat.

Návrh proto *nemůže* soud *pro nedostatek aktivity* majitele nemovitosti v předcházejících fázích řízení odmítnout pro nedostatek procesní legitimity.

Procesní pasivita navrhovatele ve fázích správního řízení, jež předchází přijetí územního plánu, může být způsobena faktory subjektivními i objektivními. Její význam pro úspěšnost žaloby posoudí soud s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu územního plánu s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností vlastníka nemovitosti. Přitom je povinen vzít v úvahu práva a povinnosti těch, jimž by zrušení opatření obecné povahy podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech.

II. Podmínkou zákonnosti územního plánu, kterou soud vždy zkoumá, je, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývající mají *ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody* a jsou činěna v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů, které vedou ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu).

Za předpokladu dodržení výše citované zásady může územním plánem (jeho změnou) dojít k omezení vlastníka nemovitosti nebo jiného nositele věcných práv k pozemkům či stavbám v území regulovaném tímto plánem, nepřesáhnou-li spravedlivou míru. Taková omezení nevyžadují souhlasu dotyčného vlastníka a tento je povinen strpět je bez náhrady.

Shledá-li soud v přezkoumávaném územním plánu dodržení shora uvedených zásad, není důvodem ke zrušení územního plánu ani to, že *omezení* majitele nemovitosti nebo jiného nositele věcných práv *přesáhlo spravedlivou míru*. Případnou náhradu za něho nelze poskytnout v rámci procesu tvorby územního plánu (případně jeho změny).

*Soudní rozhodnutí vybral a připravil:
Mgr. Igor Najman
ÚÚR*

